

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Anny Žákovej a členiek senátu a JUDr. Violy Takáčovej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu **M. Š.**, bytom B., P., proti žalovanému **Ú.P.S.V.R. vB., Ž.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 18. januára 2006, č.AA/2006/723/OIPS/54, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2S 8/06-37 z 1. júna 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 1. júna 2007, č.k. 2S 8/2006-37, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 18. januára 2006 z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa boli vydané v súlade so zákonom.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Ú.P.S.V.R. v B. (ďalej len „Ú.“) – o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie podľa § 36 ods. 2 písm. d/, ods. 3, ods. 5 písm. e/ zák. č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti (ďalej len „zákon“) z dôvodu nespolupráce žalobcu s Ú. z dôvodu, že sa dňa 16. novembra 2005 nedostavil na Ú.. Žalobca bol zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 1. septembra 2005 na základe osobne podanej písomnej žiadosti, kedy bol poučený v zmysle zák. č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a bola mu určená povinnosť osobne sa dostaviť na Ú. okrem iného aj dňa 16. novembra 2005 tak, ako to vyplýva zo záznamu o kontaktoch uchádzača o zamestnanie. Žalobca vzal takto určený termín

na vedomie, čo potvrdil aj podpisom. Na Ú. sa dostavil až dňa 21. novembra 2005, kedy nepreukázal žiadny dôvod, ktorý by ospravedlnil jeho neúčast' na Ú. dňa 16. novembra 2005. Za nespoluprácu uchádzača o zamestnanie s Ú. podľa § 36 ods. 2 písm. d/ zákona sa považuje nedostavenie na Ú. alebo na miesto určené Ú., na účely podľa § 34 ods. 8 (periodicita návštev). Žalobca preto neplnil povinnosti vyplývajúce mu zo zákona, ktoré mu Ú. určil, a to povinnosť osobne sa dostaviť na Ú. alebo na miesto určené Ú. ("periodicita návštev"), resp. predložiť doklad o dočasnej pracovnej práceneschopnosti v prípade nedostavenia sa. Preskúmané rozhodnutie správneho orgánu tak považoval za skutkovo a právne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote žalobca odvolal žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne posúdenie dôvodov, ktoré mu bránili v tom, aby si dňa 16. novembra 2005 mohol splniť svoju povinnosť, dostaviť sa na Ú.. Uviedol, že na deň 16. novembra 2005 mal stanovený termín na návštevu na Ú. bez určenej presnej hodiny návštevy. Počas práce doma v dopoludňajších hodinách, pri maľovaní izby utrpel poranenie oka. Pre bolesti oka navštívil očného lekára, o čom Ú. predložil potvrdenie lekára o ošetrení. Na Ú. sa v tento deň preto nedostavil. Dňa 17. novembra 2005 bol štátny sviatok a 18. novembra 2005 bol na kontrole u očného lekára. Napriek bolestiam oka sa dňa 18. novembra 2005 dostavil na Ú., kedy však kancelária kontaktnej pracovníčky bola zatvorená. Návštevu Ú. opäť vykonal dňa 21. novembra 2005, kedy mu bolo oznámené, že potvrdenie o ošetrení u očného lekára zo 16. a 18. novembra 2005 je pre Ú. nedostačujúce, a že Ú. môže akceptovať iba potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti. Takýto doklad mu na jeho vyžiadanie obvodný lekár nevyhotovil. Žalobca poukázal na to, že Ú.P.S.V.R. je zriadený za účelom hľadania zamestnania pre uchádzača, čo sa mu v jeho prípade nepodarilo, naopak podarilo sa žalobcu z evidencie vyradiť neberúc do úvahy jeho zranenie.

Žalovaný v podanom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom preskúmania v danom konaní je zákonnosť rozhodnutí a postupu správnych orgánov, ktorými rozhodli o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie podľa § 36 ods. 2 písm. d/ zák. č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení zák. č. 528/2005 Z.z., 573/2005 Z.z., podľa ktorého úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom zistenia nespolupráce uchádzača o zamestnanie s úradom.

Za nespoluprácu uchádzača o zamestnanie s úradom podľa odseku 2 písm. d) sa považuje nedostavenie sa na úrad alebo miesto určené úradom na účely podľa § 34 ods. 8 (36 ods. 5 písm. e/ zákona v znení účinnom do 31. decembra 2005).

Podľa § 36 ods. 7 zákona, potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti predložené do troch dní odo dňa vystavenia je ospravedlnením uchádzača o zamestnanie, ktorý sa nedostavil na úrad alebo na miesto určené úradom na účely podľa § 34 ods. 8, ak dočasná pracovná neschopnosť v tom čase trvá.

Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že na základe právoplatného rozhodnutia Ú.P.S.V.R. v B. z 12. septembra 2005 bol žalobca od 1. septembra 2005 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie, a to na základe jeho písomnej žiadosti. Ako to vyplýva zo záznamu o kontaktoch uchádzača o zamestnanie a z následného rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu, na 16. november 2005 bol žalobcovi Ú. určený termín ďalšieho kontaktu. Na Ú. sa žalobca dostavil až dňa 21. novembra 2005, kedy nepreukázal vážny dôvod pre ktorý sa dňa 16. novembra 2005 na Ú. nedostavil.

Krajský súd opodstatnene nepovažoval za dôvodnú požiadavku žalobcu, aby (zákonom predpísané) potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti bolo nahradené potvrdením oftalmológa o očnom vyšetrení v dňoch 16. novembra 2005 a 18. novembra 2005. Z dikcie ustanovenia § 36 ods. 7 zákona vyplýva, že ospravedlnením uchádzača o zamestnanie, ktorý sa nedostavil na Ú. alebo na miesto určené Ú., je výlučne potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti, ktoré je potrebné predložiť Ú. do troch dní od začiatku dočasnej pracovnej neschopnosti, čo žalobca neurobil.

Nepochybil preto krajský súd, keď usúdil, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa boli vydané v súlade so zákonom. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní, týkajúce sa potvrdenia oftalmológa z očných vyšetrení v dňoch 16. novembra a 18. novembra 2005 ako i nálezy iného oftalmológa z 24. novembra 2005 a 1. decembra 2005, sú skutkovo i právne bezvýznamné pre rozhodnutie v preskúmvanej veci, lebo neboli spôsobilé nahradiť potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti trvajúcej v deň, kedy sa mal žalobca dostaviť na Ú. a ktoré bolo jeho povinnosťou predložiť do troch dní odo dňa jeho vystavenia.

Nakoľko dôvody uvádzané žalobcom neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom nepriznal, nakoľko žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovanej trovy nevznikli (§ 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok .

V Bratislave dňa 29. mája 2008

**Anna Žáková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Dagmar Falbová